

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KUNOWIE**

z dnia 27 sierpnia 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia petycji dotyczącej ograniczenia stosowania wyrobów pirotechnicznych na terenie
gminy Kunów**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 i 912) oraz art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), uchwala się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu petycji z dnia 27 czerwca 2026 r. (wpływ do Urzędu Miasta i Gminy w Kunowie 29 czerwca 2026 r.) dotyczącej wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu wyrobów pirotechnicznych na terenie gminy Kunów uznaje petycję za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Kunowie zobowiązując go do poinformowania składającego petycję o sposobie jej załatwienia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kunowie

Piotr Rakoczy

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2026 r. do Urzędu Miasta i Gminy w Kunowie wpłynęła petycja z dnia 27 czerwca 2026 r. dotycząca podjęcia przez Radę Miejską w Kunowie uchwały wprowadzającej ograniczenia w używaniu wyrobów pirotechnicznych widowiskowych, w tym petard i fajerwerków, w miejscach publicznych na terenie Miasta i Gminy Kunów.

Wnoszący petycję postuluje ustanowienie zakazu używania wyrobów pirotechnicznych przez cały rok, z wyjątkiem dnia 31 grudnia i dnia 1 stycznia, wskazując w szczególności na hałas, potrzebę ochrony spokoju mieszkańców oraz negatywne oddziaływanie tego rodzaju wyrobów na zwierzęta.

Petycja została skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która na mocy uchwały Nr 4.2026 z dnia 24 sierpnia 2026 r. uznała petycję za bezzasadną.

Po przeanalizowaniu stanowiska Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, obowiązujących przepisów prawa, orzecznictwa sądów administracyjnych, Rada Miejska w Kunowie uznała petycję za bezzasadną.

Podstawę prawną do stanowienia przez radę gminy przepisów porządkowych stanowi art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zgodnie z tym przepisem rada gminy może wydawać przepisy porządkowe wyłącznie w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

Kompetencja ta ma charakter wyjątkowy i powinna być interpretowana ściśle. Jej zastosowanie wymaga łącznego spełnienia kilku przesłanek: istnienia rzeczywistej luki prawnej, wystąpienia realnego zagrożenia dla dóbr wskazanych w art. 40 ust. 3 ustawy, szczególnego i lokalnego charakteru tego zagrożenia oraz niezbędności zastosowania przepisów porządkowych jako środka służącego jego usunięciu.

W przedmiotowej sprawie przesłanki te nie zostały spełnione.

Problematyka wyrobów pirotechnicznych została uregulowana w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378). Ustawa ta określa m.in. klasyfikację wyrobów pirotechnicznych, zasady ich udostępniania i używania oraz wymagania związane z bezpieczeństwem.

Ustawodawca zróżnicował poszczególne kategorie wyrobów pirotechnicznych według stopnia zagrożenia oraz poziomu hałasu. Wyroby klasy F1 charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia oraz nieistotnym poziomem hałasu, klasy F2 – niskim stopniem zagrożenia i niskim poziomem hałasu, natomiast klasy F3 – średnim stopniem zagrożenia i poziomem hałasu nieszkodliwym dla zdrowia ludzi. Używanie wyrobów kategorii F1, F2, F3, T1 i P1 nie wymaga uzyskania pozwolenia.

Oznacza to, że ustawodawca dokonał już normatywnej oceny dopuszczalnego poziomu ryzyka związanego z poszczególnymi kategoriami wyrobów pirotechnicznych. Wprowadzenie przez organ stanowiący gminy generalnego zakazu obejmującego również wyroby, których używanie zostało przez ustawodawcę dopuszczone, prowadziłoby w istocie do modyfikacji i zaostrzenia regulacji ustawowej. Organ stanowiący gminy nie jest natomiast uprawniony do rozszerzania ustawowych zakazów w drodze przepisów porządkowych.

Nie można również przyjąć, że ochrona spokoju publicznego przed skutkami niewłaściwego używania wyrobów pirotechnicznych stanowi materię nieuregulowaną. Zgodnie z art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń odpowiedzialności podlega ten, kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój,

porządek publiczny lub spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym. Obowiązujące przepisy przewidują zatem instrumenty pozwalające reagować na takie przypadki używania wyrobów pirotechnicznych, które prowadzą do zakłócenia spokoju lub porządku publicznego.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że w tym zakresie istnieje luka prawna uzasadniająca zastosowanie art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Wskazuje się w nim, że art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym nie może stanowić podstawy prawnej do ustanawiania generalnego zakazu każdego użycia fajerwerków na obszarze gminy. Stanowisko takie wynika m.in. z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 czerwca 2008 r., sygn. akt II OSK 268/08, wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 18 maja 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 213/11 oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach w sprawie o sygn. akt II SA/Ke 588/17.

Istotne znaczenie ma również charakter przepisów porządkowych. Nie są one instrumentem służącym do trwałego regulowania określonej sfery zachowań mieszkańców, lecz mają charakter wyjątkowy i interwencyjny. W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, że stanowią one środek *ultima ratio*, który może być zastosowany jedynie wówczas, gdy istniejące instrumenty prawne są niewystarczające do ochrony zagrożonych dóbr.

Przepisy porządkowe powinny ponadto służyć reagowaniu na szczególne, lokalne i nagle pojawiające się zagrożenia. Nie powinny natomiast prowadzić do ustanawiania trwałych i generalnych zakazów, które stawałyby się stałym elementem lokalnego porządku prawnego.

Postulat zawarty w petycji zmierza natomiast do ustanowienia zakazu obowiązującego przez cały rok, z wyjątkiem dwóch dni. Tego rodzaju regulacja miałaby charakter generalny i trwały, a nie doraźny. Nie stanowiłaby więc reakcji na nagłe i szczególne zagrożenie lokalne, lecz prowadziłaby do trwałego ograniczenia możliwości korzystania z określonych wyrobów na terenie całej gminy.

Rada Miejska w Kunowie dokonała również oceny sytuacji faktycznej występującej na terenie gminy Kunów. Nie odnotowano skarg mieszkańców wskazujących na szczególne nasilenie przypadków używania wyrobów pirotechnicznych, generowanego przez nie hałasu ani innych związanych z tym zagrożeń dla porządku, spokoju lub bezpieczeństwa publicznego. Nie zidentyfikowano również nagłego ani nadzwyczajnego zjawiska, które z uwagi na swoją skalę lub charakter odróżniałoby sytuację Gminy Kunów od sytuacji występującej w innych gminach.

Brak skarg mieszkańców nie stanowi samodzielnej podstawy do uznania petycji za bezzasadną, jednak ma znaczenie przy ocenie, czy w realiach Gminy Kunów rzeczywiście występuje szczególne lokalne zagrożenie uzasadniające skorzystanie z wyjątkowej kompetencji do stanowienia przepisów porządkowych.

Należy również zauważyć, że problematyka związana z używaniem fajerwerków i innych wyrobów pirotechnicznych nie ma charakteru specyficznego dla Gminy Kunów. Jest to zjawisko występujące w skali całego kraju. Jeżeli zatem zachodzi potrzeba wprowadzenia dalej idących, trwałych i generalnych ograniczeń w korzystaniu z takich wyrobów, właściwym poziomem regulacji pozostaje ustawodawstwo ogólnokrajowe, a nie przepisy porządkowe stanowione przez poszczególne gminy.

Znaczące jest również stanowisko Wojewody Dolnośląskiego wyrażone w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 13 stycznia 2026 r., nr [PNK-N.4131.130.2.2026.PK](#), którym stwierdzono nieważność uchwały Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie wprowadzającej zakaz używania wyrobów pirotechnicznych. Organ nadzoru wskazał, że dla skorzystania z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym konieczne jest wykazanie szczególnej sytuacji lokalnej oraz tego, że ustanowiony zakaz jest bezpośrednią i proporcjonalną reakcją na istniejące zagrożenie.

Rada Miejska w Kunowie dostrzega argumenty społeczne podniesione w petycji oraz potrzebę ochrony mieszkańców przed przypadkami nadmiernego hałasu i niewłaściwego korzystania z wyrobów pirotechnicznych. Ocena petycji musi jednak uwzględniać przede wszystkim granice kompetencji prawotwórczych organu stanowiącego gminy. Zgodnie z zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Sama celowość lub społeczna akceptowalność określonego rozwiązania nie jest wystarczająca do ustanowienia aktu prawa miejscowego, jeżeli nie zostały spełnione ustawowe przesłanki jego wydania.

Mając powyższe na uwadze należało podjąć uchwałę.

Opracował:

Referat Organizacyjny